

UZASADNIENIE

M. G. umieściła na portalu olx.pl ogłoszenie o sprzedaży wózka dziecięcego „B. (...) w 1” (nr ID ogłoszenia: (...)). W dniu 13 sierpnia 2017 roku ogłoszeniem tym zainteresowała się A. B. i za pośrednictwem portalu olx.pl skontaktowała się z nią. M. G. podała A. B. numer (...) i fałszywe dane osobowe do kontaktu: M. B., (...) -700, ul. (...). Za pośrednictwem smsów ustalono, że cena wózka z kosztami wysyłki wyniesie łącznie 500 zł.

Dowód:

- zeznania świadka A. B. (k. 7, 00:16:41-00:19:06 na k. 165v)

W dniu 14 sierpnia 2017 roku A. B. udała się do placówki pocztowej w R. i zleciła wpłatę na wskazany w ogłoszeniu rachunek bankowy o numerze (...). M. G. nie wysłała jednak zakupionego przez A. B. towaru ani nie zwróciła jej pieniędzy. A. B. wielokrotnie próbowała dodzwonić się na podany numer telefonu, jednak pomimo aktywnego sygnału, połączenia nie były odbierane.

Dowód:

- zeznania świadka A. B. (k. 7, 00:16:41-00:19:06 na k. 165v)

- kserokopia potwierdzenia wpłaty (k. 8)

- pismo (...) Banku S.A. z siedzibą w W. z dnia 07 marca 2018 roku wraz z historią rachunku bankowego i wykazem logowań (k. 34-50)

Rachunek o numerze (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. prowadzi na rzecz M. G.. Rachunek został otwarty w dniu 04 sierpnia 2017 roku poprzez dostęp do Systemu Bankowości Internetowej.

Dowód:

- pismo (...) Banku S.A. z siedzibą w W. z dnia 07 marca 2018 roku wraz z historią rachunku bankowego i wykazem logowań (k. 34-50)

W sierpniu 2017 roku M. G. była w związku z J. K.. W tym okresie nie mieszkali razem. J. K. w dniu 02 listopada 2017 roku popełnił samobójstwo.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonej (00:09:24-00:16:41 na k. 165-165v, 00:21:25-00:26:16 na k. 165v-166)

M. G. urodziła się w (...) roku. Ma wykształcenie gimnazjalne. Nie ma wyuczonego zawodu. Jest panną. Posiada dwoje małoletnich dzieci. Nie ma żadnego majątku.

Dowód:

- dane podane przez oskarżoną do protokołu rozprawy (00:03:26-00:05:20 na k. 164v)

M. G. była uprzednio karana, w tym wielokrotnie za przestępstwa z art. 286 § 1 kk, m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 22.05.2017 r., sygn. akt II K 367/17, wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 06.07.2017 r., sygn. akt II K 546/17, wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 27.10.2016 r., sygn. akt II K 426/16, wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 26.10.2017 r., sygn. akt II K 578/17, wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 26.10.2017 r., sygn. akt II K 578/17, wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 26.10.2017 r., sygn. akt II K 578/17, wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 21.08.2017 r., sygn. akt II K 575/17, wyrokiem Sądu

Rejonowego w Nowej Soli z dnia 27.10.2016 r., sygn. akt II K 521/16, wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 22.12.2016 r., sygn. akt II K 768/16, wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 29.08.2017 r., sygn. akt II K 248/17, wyrokiem Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 08.03.2017 r., sygn. akt II K 829/16, wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30.08.2017 r., sygn. akt II K 217/17, wyrokiem Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 01.03.2018 r., sygn. akt II K 721/17.

Dowód:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 205-206)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 22.05.2017 r., sygn. akt II K 367/17 (k. 78)
- odpis wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 09.10.2017 r., sygn. akt II K 849/17 (k. 79-79v)
- odpis wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 06.07.2017 r., sygn. akt II K 546/17 (k. 80)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 27.10.2016 r., sygn. akt II K 426/16 (k. 82)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 26.10.2017 r., sygn. akt II K 578/17 (k. 84)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 21.08.2017 r., sygn. akt II K 575/17 (k. 85)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 27.10.2016 r., sygn. akt II K 521/16 (k. 86-86v)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 22.12.2016 r., sygn. akt II K 768/16 (k. 87-88)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia 29.08.2017 r., sygn. akt II K 248/17 (k. 89-89v)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 08.03.2017 r., sygn. akt II K 829/16 (k. 90-90v)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30.08.2017 r., sygn. akt II K 217/17 (k. 93-93v)
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 01.03.2018 r., sygn. akt II K 721/17 (k. 95-95v)

M. G. przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego w dniu 29 kwietnia 2018 roku nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień. (k. 101v-102)

Przed Sądem M. G. również nie przyznała się do zarzucanego jej czynu ale złożyła wyjaśnienia. Wyjaśniła, że zarzucanego jej czynu dopuścił się jej były partner J. K., który popełnił samobójstwo w dniu 02 listopada 2017 roku. Miał on dostęp do jej konta bankowego, poczty i telefonu, zabierał jej kartę bankomatową. Był uzależniony od narkotyków i wykorzystywał każdą sytuację, żeby zdobyć pieniądze. Wyjaśniła, że nie wiedziała o popełnianiu przestępstw przez niego. Podejrzewała, że coś jest nie tak, ale dowiedziała się dopiero, gdy dostała wezwanie na przesłuchanie na Policji. Nie przychodziły do niej wydruki z rachunku bankowego. Nie wchodziła też na konto internetowe. Stan swojego konta sprawdzała tylko, gdy wiedziała, że mają przyjść pieniądze na dzieci. Opłaty i wypłaty zawsze realizowała w banku. Nie mogła mieć środków na koncie, bo partner wypłacał wszystko i zniknął, dlatego za zakupy płaciła gotówką. W tym okresie miała dwa rachunki bankowe. W dniu 13 sierpnia 2017 roku przebywała w L.. Nie wystawiała ogłoszenia w Internecie, nie podawała również numeru telefonu do kontaktu. Nikt do niej nie dzwonił w sprawie tego ogłoszenia oraz innych ogłoszeń. Numer telefonu podany w ogłoszeniu był zarejestrowany na J. K., ona nim dysponowała tylko w styczniu i lutym 2017 roku, później miała inny numer telefonu. W sierpniu 2017 roku J. K. nie mieszkał już z nią przyjeżdżał tylko do dzieci. Nadal miał jednak dostęp do jej rachunków, ponieważ bała się go, był on człowiekiem niezrównoważonym psychicznie. Wiedziała, że J. K. podobne operacje wykonywał na swoim rachunku bankowym. Wskazała, że wobec niej toczyły się już wcześniej i w tym samym czasie postępowania dotyczące popełnienia czynów takich, jak ten w niniejszej sprawie. We wcześniej zakończonych została uznana za

winna zarzucanych czynów. M. G. wyjaśniła, że w toku postępowania przygotowawczego nie podniosła powołanych powyżej okoliczności, bo nie wiedziała czy ma się przyznawać, czy nie. Jak się nie przyznawała, to i tak dostawała wyrok za coś, czego nie zrobiła (00:09:24-00:16:41 na k. 165-165v, 00:21:25-00:26:16 na k. 165v-166).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej M. G.. Oskarżona zaprzeczyła umieszczeniu ogłoszenia na portalu olx.pl o sprzedaży wózka dziecięcego „B. (...) w 1” (nr ID ogłoszenia: (...)) i uzgodnieniu warunków transakcji z A. B.. Wskazała, że uczynił to jej konkubent J. K.. Wyjaśniła, że J. K., mimo iż w inkryminowanym czasie nie mieszkali razem, miał dostęp do jej telefonu i rachunków bankowych, których to sald na bieżąco nie kontrolowała. Wyjaśniła że bała się J. K., bo był człowiekiem niezrównoważonym psychicznie. Przede wszystkim zauważyć należy, że okoliczność, że czynu na szkodę A. B. miał dopuścić się J. K., pojawiła się dopiero w ostatnich wyjaśnieniach oskarżonej (wcześniej - w postępowaniu przygotowawczym o tym nie wspominała), co nakazuje spojrzeć na te twierdzenia z dużą ostrożnością. Wzięcie pod uwagę jednak całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie, w tym zeznań pokrzywdzonej A. B., daty otwarcia rachunku bankowego (04 sierpnia 2017 roku), historii rachunku bankowego (dokonywanie płatności kartą za zakupy, wypłata gotówki w bankomacie) nie pozwala na przyjęcie tego rodzaju ustalenia. M. G. podała, że obawiała się swojego konkubenta, jak również stwierdziła, że we wcześniejszych sprawach niezależnie od tego czy się przyznawała, czy nie, to i tak była skazywana. Wskazać jednak należy, że w toku postępowania przygotowawczego M. G. była przesłuchiwana w dniu 25 kwietnia 2018 roku, a zatem około 5 miesięcy po śmierci J. K.. Niewątpliwie zatem nie można uznać, że w momencie tym była ona zastraszana przez J. K.. Wyjaśnienia oskarżonej jawią się jako niewiarygodne także w kontekście jej uprzedniej karalności. Co istotne, za zachowania polegające na dopuszczaniu się podobnych oszustw, M. G. była skazywana bezpośrednio w okresie poprzedzającym czyn z niniejszej sprawy, jak i po nim. Ocena wyjaśnień oskarżonej przez pryzmat zasad logiki i doświadczenia życiowego pozwala na uznanie, że są one zatem absurdalne. Trudno bowiem przyjąć, że wiedząc, że J. K. dopuszcza się wielokrotnie przestępstw w sposób ją obciążający i prowadzący do jej skazywania, M. G. wcale nie reagowała i narażała siebie na odpowiedzialność karną. W ocenie Sądu, w takiej sytuacji co najmniej kontrolowałyby stan swoich rachunków bankowych, a nawet ograniczyłyby J. K. dostęp do nich. W ocenie Sądu pomawianie J. K. stanowi przyjętą przez M. G. linię obrony, zmierzającą do uniknięcia przez nią odpowiedzialności.

Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadka A. B., która opisała okoliczności transakcji z M. G. (k. 7, 00:16:41-00:19:06 na k. 165v). A. B. potwierdziła, że na portalu olx.pl znalazła ofertę wózka, który postanowiła kupić. Zeznała, że wpłaciła pieniądze na podany numer konta. Po dokonaniu płatności bezskutecznie próbowała się skontaktować z oskarżoną. Ostatecznie, zaś, nie otrzymała ani zamówionego towaru, ani zwrotu pieniędzy. Wskazywane przez nią okoliczności potwierdzone zostały niekwestionowanym przez strony potwierdzeniem wykonania wpłaty, jak i danymi zawartymi w historii rachunku bankowego należącego do M. G.. Zeznania te w sposób nie budzący wątpliwości wykazały, że pokrzywdzona została wprowadzona w błąd, co w konsekwencji doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dowody z dokumentów. Sąd uznał, że brak było podstaw do podważenia ich autentyczności oraz informacji w nich zawartych. Dowody te zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, że okoliczności popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej w akcie oskarżenia czynu i jej wina nie budzą wątpliwości. Oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

M. G. została oskarżona o to, że w dniu 13 sierpnia 2017 r. w m-ci R. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła A. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł stanowiących cenę zakupu wózka dziecięcego „B. (...) w 1” i kosztów przesyłki za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonej w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z oferty sprzedaży którą to umieściła na portalu ogłoszeniowym (...) pod nr (...), to jest o czyn z art. 286 § 1 kk.

Zgodnie z art. 286 § 1 kk kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Do znamion przestępstwa z art. 286 § 1 kk należą trzy oszukańcze sposoby jego popełnienia: wprowadzenie innej osoby w błąd, wyzyskanie błędu, wyzyskanie niezdolności innej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Pierwszy i drugi opiera się na błędzie pokrzywdzonego, którego wyobrażenie o rzeczywistości nie odpowiada faktom w zakresie istotnym dla podjęcia decyzji o określonym rozporządzeniu mieniem (wyr. SN z 2.12.2002 r., IV KKN 135/00, Prok. i Pr. – wkł. 2003, Nr 6, poz. 8). Sprawca albo błąd ten wywołuje, przedstawiając pokrzywdzonemu fałszywy obraz rzeczywistości, albo wykorzystuje fakt, że pokrzywdzony z innego powodu jest już w błędzie. Trzeci sposób popełnienia oszustwa wiąże się ze szczególnymi cechami osoby dokonującej rozporządzenia mieniem. Jej niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania może mieć charakter zarówno trwały (gdy przyczyną jest np. niedojrzałość), jak i przejściowy (gdy przyczyną jest np. stan odurzenia) (zob. np. wyr. SA we Wrocławiu z 18.12.2015 r., II AKa 307/15, L.; wyr. SA w Gdańsku z 18.11.2015 r., II AKa 339/15, L.). Podmiotem oszustwa może być każda osoba zdolna do odpowiedzialności karnej (jest przestępstwo powszechne).

Oszustwo jest przestępstwem materialnym, na co wskazuje znamię czynnościowe "doprowadza". Dokonanie oszustwa następuje zatem dopiero z chwilą niekorzystnego rozporządzenia mieniem (wyr. SN z 15.11.2002 r., IV KKN 618/99, Prok. i Pr. – wkł. 2003, Nr 6, poz. 7), które pozostaje w związku przyczynowym z oszukańczymi metodami postępowania sprawcy (wyr. SN z 19.7.2007 r., V KK 384/06, KZS 2008, Nr 1, poz. 28; wyr. SA w Łodzi z 12.8.2014 r., II AKa 142/14, L.).

Oszustwo może być popełnione tylko umyślnie, a przy tym stanowi przestępstwo kierunkowe, znamienne celem, którego treścią jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca powinien obejmować wszystkie znamiona oszustwa zamiarem bezpośrednim (post. SN z 4.1.2011 r., III KK 181/10, OSNKW 2011, Nr 3, poz. 27; wyr. SN z 14.1.2004 r., IV KK 192/03, Prok. i Pr. – wkł. 2004, Nr 9, poz. 5).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy Sąd uznał, że oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona zarzuconego jej przestępstwa. Co prawda M. G. w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Sądem zaprzeczyła, by wystawiła do sprzedaży na portalu olx.pl wózek dziecięcy „B. (...) w 1”, który nabyć chciała A. B.. Oskarżona utrzymywała, że czynu tego dopuścił się jej konkubent J. K.. Wyjaśnienia oskarżonej nie zasługiwały jednak na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Kwota w wysokości 500 zł, wpłacona przez A. B. w dniu 14 sierpnia 2017 roku wpłynęła na rachunek bankowy o numerze (...), należący do oskarżonej. A. B. nie otrzymała ani zakupionego towaru, ani zwrotu pieniędzy. W ocenie Sądu sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego jest to, że M. G., która twierdzi, że była dotąd niesłusznie karana za czyny polegające na dopuszczaniu się podobnych oszustw, udostępniałaby nadal swoje rachunki bankowe konkubentowi, narażając siebie w ten sposób na odpowiedzialność karną.

M. G. wprowadziła w błąd A. B. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z oferty sprzedaży wózka dziecięcego „B. (...) w 1. W ocenie Sądu oskarżona obejmowała swoją świadomością i zamiarem kierunkowym to, że wprowadza pokrzywdzoną w błąd oraz to, że w ten sposób doprowadza ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Od samego początku intencją oskarżonej nie była sprzedaż wózka. Nie ulega wątpliwości, że dokonane rozporządzenie było niekorzystne z punktu widzenia interesów pokrzywdzonej, a z tego tytułu oskarżona uzyskiwała korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł.

Sąd nie dopatrył się żadnej okoliczności wyłączającej bezprawność czynu ani winę sprawcy. M. G. jest osobą pełnoletnią i zdrową, nie leczy się psychiatrycznie. Z uwagi na charakter czynu, dopuściła się ona powyższego występku umyślnie w zamiarze bezpośredni. Wypełnienie więc przez oskarżonego dyspozycji czynu z art. 286 § 1 kk nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości.

Sąd oskarżoną M. G. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z tym ustaleniem, iż stanowi on przypadek mniejszej wagi tj. występku z art. 286 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 3 kk wymierzył jej karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy czyn wyczerpuje znamiona podstawowego typu przestępstwa, ale charakteryzuje się "przewagą łagodzących elementów przedmiotowo-podmiotowych", zwłaszcza należących do znamion danego typu przestępstwa, które sprawiają, że czyn "nie przybiera zwyczajnej postaci, lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze potraktowanie", jest "przestępstwem o mniejszym ładunku społecznej ujemności" (Komentarz Kodeks Karny, pod redakcją Grześkowiak do art. 278 pkt V, wydanie 6, 2019 rok, Legalis).

Dla ustalenia tych okoliczności należy korzystać z kryteriów oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu z art. 115 § 2 KK odnosząc je do danego typu przestępstwa, przy założeniu, że wypadek mniejszej wagi musi wykazywać stosunkowo niski ładunek społecznej szkodliwości w porównaniu z czynem zakwalifikowanym jako typ podstawowy tego samego przestępstwa. "Wypadek mniejszej wagi jest stanem pośrednim między brakiem treści materialnej przestępstwa a stanem uznawanym za przestępstwo typu podstawowego", jest to czyn, w którym "stopień społecznej szkodliwości oraz wina sprawcy są znacznie niższe niż w przypadku typu podstawowego, a nie są jeszcze subminimalne, jak w razie znikomości tych znamion, zupełnie odejmującej czynowi charakter przestępczy" ((Komentarz Kodeks Karny, pod redakcją Grześkowiak do art. 278 pkt V, wydanie 6, 2019 rok, Legalis)).

W ocenie Sądu biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości, a w szczególności rozmiar wyrządzonej szkody, należało uznać, iż czyn oskarżonej stanowi przypadek mniejszej wagi z art. 286 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Sąd wążąc wobec oskarżonej wymiar kary kierował się dyrektywami wskazanymi w treści przepisu art. 53 kk i miał na względzie stopień społecznej szkodliwości, bacząc przy tym by dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego. Sąd miał także na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, jak też dyrektywy w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodnie z art. 286 § 3 kk, w wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że w przypadku M. G. właściwie jest orzeczenie kary pozbawienia wolności, bowiem kara łagodniejszego rodzaju nie spełni celów przed nią stawianych. Kara grzywny ani kara ograniczenia wolności nie byłyby adekwatne do stopnia winy oskarżonej, jak również stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu. Orzeczenie kary grzywny byłoby nadto niecelowe z uwagi na to, że oskarżona nie posiada pracy. Oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że orzeczenie kary pozbawienia wolności jest najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było zastosować wobec oskarżonej.

W ocenie Sądu orzeczona kara 4 miesięcy pozbawienia wolności spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonej. Kierując się wyżej wymienionymi przesłankami przyjęto, że orzeczona kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do popełnionego czynu, uświadomi oskarżonej jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego. W ocenie Sądu wysokość wymierzonej kary jest zasadna i adekwatna do całokształtu okoliczności ujawnionych w sprawie i odpowiada wymogom prewencji ogólnej, spełniając potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonej. W chwili popełnienia przestępstwa oskarżona była osobą dorosłą. Nie zachodziły przy tym okoliczności wyłączające jej poczytalność lub wskazujące, że nie zdawała sobie sprawy z bezprawności swojego zachowania. Stopień społecznej szkodliwości przestępstwa Sąd ocenił jako znaczny, uwzględniając kryteria z art. 115 § 2 kk, w tym w szczególności motywację sprawcy -uzyskanie korzyści majątkowej.

Za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd uznał uprzednią karalność, w tym za przestępstwa z art. 286 § 1 kk. Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności łagodzących.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz A. B. kwoty 500 złotych.

Mając na uwadze sytuację majątkową M. G., Sąd zwolnił oskarżoną od kosztów postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa.